

Rebekka-bladet

Trykt som manuskript for ordensmedlemmer.

Nr. 1 — 2 årgang

Utgitt av Det Norske Rebekkaråd av I. O. O. F.
Ansv. red.: Fru Ragnhild Erjent. Eksp.: Stortingsgt. 28

1. januar 1947

Utgis med et 4-sidig nummer den første i hver måned. Abonnementsprisen utenfor Norge er kr 4,00 pr. år.
Annonsepriser etter avtale. — Såvel annonser som artikler og notiser må innsendes innen den 15de i hver måned.

Ettertrykk av nærværende blads artikler uten Storlogensgodkjennelse forbudt for andre enn den offisielle Odd-Fellowpresse

Det norske Rebekkaråd

(I. O. O. F.)

Rådspresidenten.

Til samtlige Rebekkaloger!

Jeg har det sørgelige budskap å meddele at Ex-Rådspresident str. Signe Mohn avgikk ved døden den 25. november.

I den anledning anlegges sorg i alle Rebekkaloger i Norge på sedvanlig måte, d. v. s. at Fribrevet og embetsmennenes insignier omgis av sort flor.

Sorgen bæres i 6 måneder fra i dag.

Oslo, 26. november 1946.

Med str. hilsen i V. K. & S.

Dagmar Halvorsen,
Rådspresident.

Helene Torgersen,
Rådssekretær.

SIGNE MOHN

President i Det uavhengige norske Rebekkaråd
av I. O. O. F.

fra innstitueringen 25. april 1933 til 3. november
1945. — Døde 25. november 1946, 70 år gammel.

Signe Mohn ble, 35 år gammel, innviet i Rebekkaloge nr. 1 Sancta Sunniva den 23. mai 1912 og ble straks en av de ledende personligheter innen ordenskretsen. Med sine mange utmerkede egenskaper og sin strålende personlighet var hun i denne for Odd-Fellowordenen så betydningsfulle nybrottsstid en fremrakende ambassadør, og uten hennes innsats hadde Rebekka-institusjonen neppe kommet velberget over de mange vanskeligheter som tårnet seg opp.

Hun var for Rebekkalogene hva avdøde Stor-Sire Sam. Johnson var for Odd-Fellowlogene, en beåndet ildsjel som — når oppgavene meldte seg — ytet sin per-

sonlige innsats både innad i administrative spørsmål som utad i Ordenens sosiale godgjøringsarbeid. Alltid var hun forrest i rekkene, når det gjaldt å hevde Ordenens tradisjoner og høye idealer, og hun sa ubarmhjertig sin mening, når det var noe som etter hennes mening ikke holdt mål. Men tillike varm og mild fant hun fram til Ordenens indre kjerne og utviklet og fremelsket hos sine medarbeidere den hjertevarme som skal prege oss i all vår ferd.

Hvor mange ganger har hun vel ikke i disse 35 år med sitt beåndede vesen kastet glans over ritualets vakre innhold, gitt ordene og handlingene liv og gjort levende for oss Ordenens høye idealitet! Hennes vakkert fremførte resitasjoner og taler, som kom fra hjertet og gikk til hjertet, oppløftet og beriket oss alle! Ikke minst vil alle som kom i nærmere berøring med henne takke for all den hjertevarme og personlige innforlivelse og forståelse, som hun viste alle som søkte henne om råd og dåd i ordensanliggender som vedrørende mer private forhold. Aldri sa hun nei når noen ba om råd eller veiledning, og selv om hun kunne være streng i sin kritikk,

så merket alle at mulig refselse ble gitt for å rydde vekk det skjeve og fremelske det rette.

Da det i 1912/13 ble aktuelt å danne en ny Rebekkaloge i Oslo, gikk str. Signe Mohn med i dette arbeid og deltok som chartermedlem ved institueringen av Rebekkaloge nr. 2 Urania og likeså ved neste nystiftelse i Oslo, Rebekkaloge nr. 9 Caritas. Hun var i flere perioder en fremragende O.M. i disse loger. Hennes ledelse var alltid preget av nøyaktighet og aktpågivenhet, levende interesse og med en fin kultivert nobel opptreden. Når det var tale om fellesopptreden av Rebekkastrr. og Odd-Fellowbr. eller ved nystiftelser av utenbys Rebekkaloger, var str. Signe Mohn alltid den selvskrevene representant for Rebekkainstitusjonen, og hun utførte også disse plikter på en like strålende som verdig måte.

Da Det Uavhengige Norske Rebekkaråd av I.O.O.F. ble instituert den 23. april 1933 var hun den selvfølgelige leder og ble valgt som Rådspresident uten motkandidat. Ved utløpet av hennes første embetstermin ba hun seg fritatt for gjenvalg p. g. a. sviktende helbred og mer personlige forhold i hjemmet. Rebekkainstitusjonen hadde imidlertid ingen samlende personlighet som kunne innta hennes plass. På Rebekkarådets enstemmige og inntrengende anmodning bøyet hun seg lojalt herfor og stillet seg på ny til Ordenens tjeneste. I hennes siste embetstermin ble vårt land hærtatt, og okkupasjonsmyndighetene nedla møteforbud for vår Orden m.v. Denne «mørketid» ble en tung tid for vår kjære Rådspresident, men hun fikk også oppleve frigjøringen og dermed også gjenopptagelsen av vårt ordensarbeid. Ingen av de tilstedeværende vil vel kunne glemme hennes ledelse av det første møte i Rebekkainstitusjonen etter kapitulasjonen. Det særlige festlogeritual og hennes gode ord til oss skapte en egen stemning, som vi alle følte oss sterkt grepet av og vil bevare som et vakkert minne.

Ved utløpet av hennes embetstermin i fjor uttalte Ex-Stor-Sire Gustav Eriksen bl. a.:

«Ved institueringen av Det Uavhengige Norske Rebekkaråd håpet han at denne nye institusjon måtte bli et mønster for Rebekkalogene i Europa. Han hadde også det beste håp herom, ledet som det ble av Rådspresidenten str. Signe Mohns lysende personlighet og dyktighet. . . .»

Noe bedre ettermæle kan neppe noen få, som har tjent i et så krevende arbeid. Rebekkainstitusjonen vil alltid stå i stor takknemlighetsgjeld til avdøde for hennes banebrytende arbeid for å få Rebekkarådsinstitusjonen innført i Norge og for hennes dyktige ledelse i de første vanskelige år. Hun var en strålende personlighet.

I dyp ærbødig takknemlighet for hennes store innsats i ordensarbeidet lyser jeg fred over og velsignet være Ex-Rebekkarådspresident str. Signe Mohns minne.

Ansgar Hegrenæs,
Spesialdep. Stor-Sire for Rebekkainst.

Rådspresident Signe Mohn

ble bisatt i Det nye Krematorium torsdag den 28. november.

Kapellet var vakkert pyntet, og et veld av høstens vakre blomster smykket kisten og katafalken. Det store kapell var fullt besatt. Br. Stor-Sire Middelthun og br. S.D.S.-S. Hegrenæs var møtt fram og en stor del Rebekkasøstre, slekt og venner.

Rådspresidenten Dagmar Halvorsen nedla krans fra Det Norske Rebekkaråd med følgende ord:

Signe Mohn er ikke mer blant de levendes tall, men hun har i sin livstid fått utrette store ting. Hun gikk inn i Odd-Fellowordenen i 1912 og viste fra første stund Ordenen sin store interesse og kjærlighet til arbeidet.

Det falt helt naturlig at hun ble Det Norske Rebekkaråds første president. Som trøster og hjelper har hun gjennom årene ytet mange megen verdifull støtte.

Når jeg derfor nå legger denne krans på din bære, står bak meg hver og én Rebekkasøster i Norges land for å si deg takk. I vår siste hilsen til deg legger vi alt det beste, det varmeste et hjerte eier. På Det Norske Rebekkaråds og egne vegne hilser jeg i V.K.S. og ønsker fred over ditt minne. —

Ex-M. Anna Durban la på en krans fra loge Caritas og uttalte:

Fra Rebekkaloge nr. 9 Caritas legger jeg denne krans på søster Expresident Signe Mohn bære.

Loge Caritas hadde den ære og glede å ha str. Signe Mohn som medlem. Hun var for oss en av de store kvinner som foran skred. Ingen hadde som hun betingelser for å være en leder for oss. Hun eide nettopp det som vår Orden søker å bygge på, et varmt hjerte og en åpen hånd for alle som trengte henne. Aldri henvendte noen seg forgjeves til henne, alltid var hun strålende glad, om noen trengte hennes hjelp. Ved sin personlighet, sin kultur hevet hun nivået blant oss når hun var til stede. Du har selv, Signe Mohn, reist deg en bauta i våre hjerter som vi vil verne og hegne om. Vi lyser fred over ditt minne. —

S.D.S.-S. Hegrenæs la blomster på katafalken med følgende ord:

Ord vil bli tomme ved en leilighet som denne, hvor mitt hjerte og sinn er fylt av så mange gode og vakre minner om den avdøde. Jeg har, mens hun levde, ofte hatt anledning å gi henne noen blomster med en varm og innerlig takk for alt hva hun har utført for Rebekkainstitusjonen, for hennes store og uvurderlige innsats i dette ordensarbeide, og ikke minst for hva hun har vært for meg personlig i de snart 30 år vi har vært kjente. Ved sin dype, moderlige, beåndede personlighet øvde hun en så sterk innflytelse på min karakter og utvikling i ordensarbeidet, og på en slik måte at jeg trygt kan si at uten hennes sterke innflytelse hadde jeg ikke maktet

å utføre det ordensarbeide som jeg sammen med henne har vært med på å utføre. Hun visste å finne fram til de gode sider i mitt vesen og til å oppflamme meg til interessert å gå inn for de oppgaver Ordenen ga meg å søke løst. Hun så mine feil og ikke bare viste meg dem, men hjalp meg også til å søke dem overvunnet. For alt dette har jeg mens du levde, kjære Signe, fått lov å takke deg, og det er jeg i dag gla for, og jeg er gla for at det lyktes meg å kunne reise hit inn i dag og har fått lov å legge disse enkle blomster på din bære som en siste hilsen og takk.

For 20—25. år siden var jeg ved en anledning nede i en dyp bølgedal av mismot og vanskeligheter. Du var da i Bergen på en embetsreise og ga meg et dikt, som du ba meg skrive av og lese. Det hadde gitt deg trøst, og du trodde det ville hjelpe også meg. Dette har jeg hatt liggende blant mine ordenspapirer. Siste tirsdag, da jeg søkte etter et dokument blant disse, fant jeg denne avskrift. Det var med underlige følelser jeg da på ny leste diktet, for jeg visste jo at du var alvorlig syk. Et kvarter senere fikk jeg telegram om at du var død aftenen i forveien. Jeg tok dette som et tegn på at jeg skulle lese dette dikt ved din bære — det er en svensk koral fra det 17. århundre.

Jag går mot döden hvar jag går.
Min väg bland dolda skiften
må löpa jämnad eller svår
så för den dock till griften.

Jag har ej annat val
igenom fröjd och qual.
Min gång sig närmar till min bår.
Jag går mot döden hvar jag går.

Jag går mot himlen hvar jag går
om Jesus blott jag följer.
Min själ af honom kronan får
då grafven stoftet höljer.
Jag gör et saligt val:
Igenom dödens dal
min gång är trygg i Jesu spår:
Jag går mot himlen hvar jag går.

Av innerste hjerte takker jeg deg for alt hva du har vært for meg i disse år, og for at jeg fikk lov å regne meg som en av dine beste venner. Ditt bilde vil alltid stå fast preget i mitt sinn som den lysende personlighet du var. Jeg lyser fred over — og velsignet være ditt minne!

Str. rådspresidentens offisielle reiser.

Den 30. september reiste str. Rådspresident Dagmar Halvorsen fulgt av str. Rådsmarskalk Anna Durban på en offisiell visitt til Rebekkaløge De hvite Liljer i Kristiansand og Rebekkaløge Vår i Stavanger. Etter den lange stans skulle løge De hvite Liljer igjen oppta sitt arbeid. Der var leid nytt lokale som skulle innvies.

Str. Rådspresident holdt dagen før innvielsen ved overlevering av bøker etc. et meget omfattende instruksjonsmøte for den valgte Overmester med embetsmenn. En instruksjon som for de valgte embetsmenn betydelig lettet arbeidet med gjenåpningen etter så lang stans i arbeidet.

Br. Dep.Stor-Sire Håland med assistanse av Sp.dep. Stor-Sire Hegrenæs foretok om formiddagen 1. oktober den høytidelige innvielse av det nye lokale, en verdig og vakker seremoni.

Str. Rådspresident installerte så de nyvalgte embetsmenn.

Om aftenen ble holdt festloge hvor en av logens veteraner, str. Ingemann Tønnesen, ble tildelt Veteranjuvelen.

De mange flinke og arbeidsivrige søstre av De hvite Liljer uttrykte sin store glede over igjen å kunne samles til arbeid og over å kunne samles i eget vakkert lokale. De var str. Rådspresident meget takknemlig for hennes verdifulle assistanse ved gjenåpningen, ikke minst for hennes gode inngående instruksjon.

Den neste dag reiste så str. Rådspresident og str. Rådsmarskalk videre til Stavanger for å avlegge Rebekkaløge nr. 3 Vår en offisiell visitt. Det hadde nemlig ikke vært mulig for Rådpresidenten å foreta en reise til denne loges 25 års jubileum den 5. februar.

Den 3. oktober ble der så holdt festloge i Rebekkaløge Vår, hvor str. Rådspresident tildelte 19 av denne loges søstre Veteranjuvelen. Denne høytidelige handling, hvor så mange velkjente søstre samtidig kunne motta denne utmerkelse, var så vakker og høytidelig at den var uforglemmelig for dem som var til stede.

Br. Dep.Stor-Sire Håland og br. Spes.dep. Stor-Sire Hegrenæs var også her til stede.

Bergensreise november 1946.

Regn og sludd i Oslo. Trist Østbanastasjon. Toget overfylt. Under hele reisen trengte sot og råkald tåke inn i kupéen.

Vi var i Bergen. Jeg var spent på mitt første logebesøk utenbys. Her regnet det ikke, det høljet. Men var det ikke solsinn likevel? 10—12 smilende søstre tok imot oss på stasjonen. Var dette damer jeg aldri tidligere hadde truffet? Nei, det var hjertevarme, kjære søstre som ønsket oss velkommen. Vi ble fulgt til hotellet, og på våre værelser lyste blomster oss i møte. Invitasjonene kom: til te, til middag, til kaffe. Å, det velsignede Bergenshumøret. Hva gjorde det om det høljet utenfor, fra vi kom og til vi reiste, — vi hadde solskinn, hygge og fest innendørs. Uforglemmelige dager som gir rike og gode minner.

Caritas-søster.

Loge Pax

feiret den 29. mai sitt 25 års jubileum. I den anledning hadde vi den ære og glede å ha Høyverdige Rådspresident str. Dagmar Halvorsen med sine Rådsembetsmenn hos oss, likeså en del søstre fra Oslo, Stavanger, Bergen og Ålesund.

Torsdag den 30. mai kl. 12½ var det innstallasjon av embetsmenn i nærvær av de tilreisende søstre. Etter at logen var åpnet i 0 kom str. Rådsmarskalk Anna Durban med H.V. str. Rådspresident Dagmar Halvorsen, Vara-Rådspresident str. Elise Andersen, Rådsskretær str. Helene Torgersen, Rådsskattmester str. Ragnhild Møllhausen og Rådskapellan str. Olga Riiser for å innstallere de valgte embetsmenn.

Etter innstallasjonen ble 16 søstre i loge Pax tildelt Veteransjuvelen av H.V. str. Rådspresident. Hun tok hver enkelt i hånd og takket for godt arbeid i 25 år. Det var meget høytidelig og stemningsfullt.

Til slutt sang str. Henny Rustad Bethovens Lovsang vakkert.

Deretter var det lunsj i Handelsstandens Hus.

Kl. 20 samme dag var det festloge hvor H.V. str. Rådspresident og rådsembetsmenn, de tilreisende søstre og en del innbudte brødre med embetsmennene var til stede. Festlogen var ledet av Ex-M. str. Atsrid Engen. Etter at feslogens ritual var gjennomgått holdt Ex-M. Engen en tale, hvor hun blant annet uttalte:

Når loge Pax i dag er 25 år, er det naturlig å kaste et blikk tilbake og la de forløpne års begivenheter dra forbi vårt indre blikk.

Vår avdøde og høyt skattede Stor-Sire br. Sam. Johnson kom i februar 1921 til Trondheim for om mulig å danne en Rebekkaloge her, hvor loge Eystein 3 år i forveien var stiftet. Mange av brødrenes hustruer og en del andre damer ble straks begeistret og grepet av Sam. Johnsons inspirerende og tankevekkende fremstilling. Forening ble dannet og Pax innstiftet 29. mai samme år.

Etter dette fulgte en rekke arbeidsår. Storlogen holdt sin hånd over den nystiftede loge, og brødrenes hjelpsomhet, gode råd og støtte hadde uvurderlig betydning for logen. Str. Engen uttalte en varm takk i anledning dette.

Gjennom alle år har Eystein og Pax arbeidet i den beste forståelse som det sømmer seg brødre og søstre innenfor Odd-Fellow Ordenen, hvor brorskapstanken er en av de bærende idéer og som har forståelse mellom menneskene på sitt program.

Men også Pax måtte oppleve både med- og motgang. Krigen kom og ribbet logen for alt. Men store ting har hendt i det siste år, freden kom og man kan atter samles i vakre lokaler.

Str. Engen takket de innbudte gjester for fremmøtet og rettet en særlig takk fordi logen hadde den ære å ha

Rebekkainstitusjonens leder, H.V. Rådspresident str. Dagmar Halvorsen med sine rådsembetsmenn hos Pax i aften. Hun hilste hver enkelt gjest med varme ord og ønsket alle velkommen til festen. —

(Sluttes n. nr.)

MØTER I JANUAR

Rebekkaloge nr. 2 *Urania*, Oslo.
129113 129127.

NYE KANDIDATER

Rebekkaloge nr. 2. *Urania*, Oslo.
50 26 20 — 26 60 48 34 46 44 38 44 54 — 4
26 58 60 40 40 52 — f. 13/7 1904.
50 26 20 — 46 60 34 34 60 — 26 20 20 54
— f. 25/11 1905.
50 26 20 — 36 60 26 44 52 — 48 60 56 32
58 24 52 34 — f. 2/10 1888.
50 26 20 — 24 44 48 34 52 — 50 26 52 36
24 22 60 54 — f. 3/3 1896.

NYE MEDLEMMER

Rebekkaloge nr. 4 *Pax*, Trondheim.
Fru Aslaug Wold, Ragnhildsgate 2, Trondheim.
Fru Inger Støwer, Konsul Lorchsgate 12, Trondheim.
Rebekkaloge nr. 9 *Caritas*, Oslo.
Frk. Jonette Rustad, Frichsgate 1, Oslo.
Fru Hervor Hem, Vestlia 11, Ljan.
Fru Kassy Ekren, Pihlsgate 1, Oslo.
Fru Ruth Havem, Jacob Aalsgate 5, Oslo.
Fru Ingeborg Strøm, Bygdø Allé 20, Oslo.
Fru Gudrun Opsahl, Inkognitogaten 15, Oslo.
Fru Magda Rødland, Bygdø Allé 27, Oslo.

AAGOT BØHM

BLOMSTERHANDEL OG KRANSEBINDERI
Etablert 1880

Olaf Ryes plass 1

Telefon 37 06 02

Tjomslands Begravelsesbyrå a/s

Inger Aronsen Tjomsland

Thv. Meyersgt. 33, vis à vis Paulus kirke
Telefon 37 17 50. Privat 37 00 01

KABA

Restauranten med
det gode lunsjbord

Stortingsgt 28, Oslo
Telefon 41 05 08

Gjør Deres innkjøp av kranser og blomster i

LA FLEUR

Blomsterforretning
Innehaver: Fru Dagmar Halvorsen
Øvre Slottsgt. 7 (inng. Prinsens gt.)
Telefon 42 20 72, privat 46 34 20

Trykt i City-Trykkeriet. Inneh.: Br. Arne Olsen, Oslo.